

го воспріемне стрѣва го дѹховный неговъ сынъ, и става мѣ по ближный и по свой сродника и отецъ, нежели плотскій неговъ отецъ. Защо то колко то є по горенъ дѹхъ отъ плоти та, толкози є по свойственно дѹховното сродство отъ плотско то. Тѣмже споредъ това дѹма нг. канонъ на шестый вселенскій соборъ: какво по дѹху сродство є по голѣмо отъ по плоти. А нѣкои като чѣватъ тойзи канонъ, не го промѣха по качеству то на свойство то, ами по количеству то на поаси те. Заради тока и распространиха сродство то отъ святое кре-щеніе до седьмый поасъ. А дрѹги и самыи осмыи возвраниха по вече отъ сродство то плотско. На по много то обаче това не є оугодно, какво то дѹма властарь, но оугодно є тѣмъ, да са возвранини токмо онези лица ще возврани законо. А законо возвра-ни не побочны те сродницы, сирѣчъ браты и сестры на воспріемника и воспріятааго, но токмо: предницыте и послѣдницыте. И тѣхъ не до осмыи поасъ, но до третій само. Си-рѣчъ да не може да земе воспріемнико вос-пріята та си, нито майка ѹи, ни то дъщера ѹи, но нито сына мѣ може да земе нѣком отъ тѣзи три те.

1. „Не може да земе воспріемнико (или плотскій сынъ неговъ) воспріята та си, защо